

РЕШЕНИЕ

№ 41

гр. София, 18.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, NO V ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вера Чочкова

Членове: Вилислава Янч. Ангелова
Тони Гетов

като разгледа докладваното от Вилислава Янч. Ангелова Въззивно частно наказателно дело № 20221100604508 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI НПК.

Образувано е във връзка с постъпила въззивна жалба от **К. С. Х.** срещу **РАЗПОРЕЖДАНЕ №3922/01.04.2022г. по НДЧХ 20211110214707/2021г. от 01.04.2021г. на СРС, НО, 131 състав**, с което е прекратено наказателно производство, образувано по тѣжба от К. С. Х. срещу К.К.Х..

Жалбоподателят е направил искане за отмяна на обжалваното разпореждане като бѣдат дадени указания първоинстанционният съд да проведе съдебно следствие и ако установи, че престѣплението е от общ характер по чл. 287, ал. 7 НПК да прекрати съдебното производство и да изпрати делото на прокурора.

С Разпореждане №3922/01.04.2022г. по НДЧХ 20211110214707/ 2021г. от 01.04.2021г. на СРС, НО, 131 състав е прекратил наказателно производство, образувано по тѣжба от К. С. Х. против К.К.Х. на основание чл. 24, ал.1, т.3 НК . Първоинстанционният съд е извършил проверка на обстоятелствата, визирани в чл. 247 а, ал. 2, т. 2 НПК като е констатирал, че тѣжбата отговаря на изискванията на чл. 81 НПК- същата е подписана, писмена е , съдържа данни за подателя и за лицето, срещу което се подава, за обстоятелствата на престѣплението като е приложен документ за внесена ДТ. Съдът е приел, че въз основа на заявеното от тѣжителя е извършена кражба от низходящ с правна квалификация по чл. 218, т.2 НК/ техническа грешка 218в., т.2 НК/. На основание чл. 250, ал.1, т.1 вр.чл. 24,ал.1,т.3 НПК първоинстанционният

съд е прекратил наказателното производство .

Въззивният съд намира жалбата за основателна, тъй като действията на първоинстанционния съд са незаконосъобразни, преждевременно извършени, преди да са налице законовите предпоставки за това, преди провеждането на съдебно следствие, като са нарушени правата на страните. Правните норми са приложени неправилно и тълкуването им е превратно в противоречие с установената трайна съдебна практика.

Второинстанционният съд намира, че СРС е преквалифицирал деянието, визирано в тѣжбата, преждевременно, преди да е проведено съдебно следствие, като не са отчетени всички обстоятелства по делото, свързани с обществената опасност на деянието, с личността на дееца, вредните последици, водещи до категоричен извод, че извършеното престъпление е с по-ниска степен на обществена опасност. Визирайки посочената от жалбоподателя материална щета от деянието, първоинстанционният съд прави извод, че е налице хипотезата на чл. 93, т.3 НК, а именно „маловажен случай“. Аргументите, с които първостепенният съд би могъл да се направи подобен правен извод са от категорията *произна.не по същество*, което би могло да стане само с краен съдебен акт. Недопустимо е без провеждане на съдебно следствие превратно да се прилагат правни норми като следва да се отбележи, че правната квалификация „маловажен случай“ в хипотезата на чл. 93, т. 3НК винаги следва да се аргументира от съда като единствено материалната стойност на инкриминираната вещ не е от значение за преценка значителността на вредните последици или на смекчаващите обстоятелства , обуславящи по-ниска степен на обществена опасност. Законът в чл.93, т.9 от НК е дал легално определение на понятието "маловажен случай" и то се отна. за всички престъпления, за които е предвиден по-леко наказуем по този признак състав, утвърдено и в ППлВС № 6/1971 г., р.ІІ, т.7, в Тълкувателно решение № 23 от 21.IV.1981 г. по н. д. № 12/81 г., в Тълкувателно решение № 113 от 16.12.1982 г. по н.д. № 97/82 г. на ОСНК на ВС и в редица принципни решения на ВКС. В този смисъл Решение ВКС 26 юни 2013г.,

І НО където изрично се акцентира, че за квалифицирането на деяние като . „маловажен случай“ „ ***размерът на предмета на престъплението ..... не е единственият критерий, който се съобразява на плоскостта на чл.93, т.9 от НК при оценката на конкретно престъпление като "маловажен случай", при това съвсем не определящ и доминиращ.*** “

В този смисъл е и ТР № 62 от 26.V.1978 г. по н. д. № 61/77 г., ОСНК , като и тълкуването на закона, дадено в решения № 25/77 г. и 33/77 г. на ОСНК, както и цялата съдебна практика.

Въззивният съд намира за неправилно, незаконосъобразно и процесуално недопустимо предварителното прилагане на погасителна давност преди провеждане на съдебно следствие.

Първоинстанционният съд е приел, че по преждевременно направената от него правна квалификация / преди да има правни основания за това/ е настъпила погасителна давност чл. 24, ал.1 ,т. 3 НПК като този извод е недопустим в настоящата хипотеза, тъй като редуцирането на наказанието е извършено

еднолично от първостепенната инстанция без да се проведе съдебно следствие, в хода на което да се прецени дали са налице основанията за това.

В този смисъл и правната норма, относима към погасителната давност е приложена незаконосъобразно и в противоречие с процесуалните норми. В хипотезата на чл. 250, ал.1, т.1, препращаща към нормата на чл. 24, ал.1, т.3 НПК първоинстанционният съдът не може да прекрати производството по своя преценка, без да се изиска становището на обвиняемия или подсъдимия, съгласно ал. 2 на чл. 24 НПК, тъй като обратното би нарушило правата му, което е съществено процесуално нарушение. В този смисъл е Р№ 176 от 15.04.2013 г. на ВКС по н. д. № 453/2013 г., I н. о., НК, докладчик председателят П.Т. където се акцентира, че погасителната давност е предвидена в интерес на подсъдимите, като прекратяването на наказателното производство без последните да бъдат уведомени е нарушение на процесуалните им права.

Водим от изложеното, въззивният състав намери, че разпореждането на първоинстанционния съд следва да бъде отменено като противоречащо на процесуалните правила, а делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на съда, поради произна.не на първоинстанционния състав по същество. Съдът

РЕШИ:

О Т М Е Н Я РАЗПОРЕЖДАНЕ №3922/01.04.2022г. по НДЧХ 20211110214707/2021г. от 01.04.2021г. на СРС, НО, 131 състав, с което е прекратено наказателно производство, образувано по тѣжба на К. С. Х. против К.К.Х..

ВРЪЩА делото на СРС за разглеждане от друг състав на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД**.

Решението е окончателно. Да се съобщи на частния тѣжител.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____